

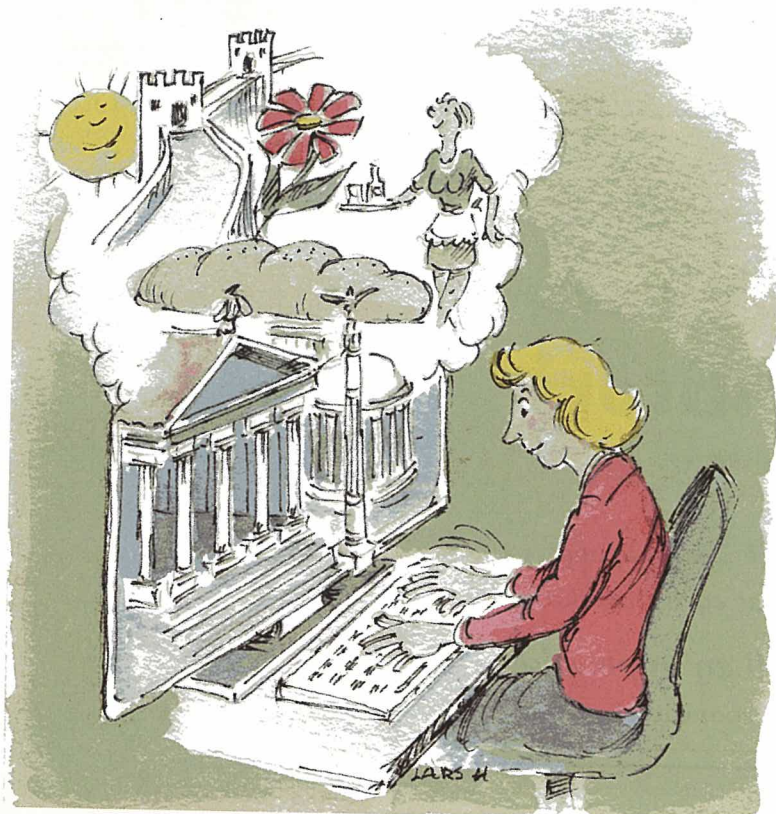
Jag bloggar visst inte - jag bygger monument!

Jag är en sådan där bloggare. Det är en liten hobby som jag sysslar med på min fritid, att skriva dagbok på nätet. Jag måste erkänna att jag inte har någon stor läsekrets och jag kommer nog aldrig att bli en proffsbloggare som tjänar pengar på min blogg genom att mellan raderna skriva vilken varmkorv som är den absolut godaste, men det är heller inte syftet med det hela - jag är beroende. Punkt. Det händer ibland att jag misströstar över resultatet och beslutar mig för att lägga ned bloggeriet, bli ordentlig och putsa fönster varenda kväll, ta fram kokboken och laga storkok för två veckor framåt, men det brukar bara hålla i sig två dagar ungefär sedan måste jag uppdatera mig om vad som händer i "bloggbyn" - dessutom genast ta bilder på de skinande glasrutorna samt Bouillabaisse med vitlöksaiolin och de smörslungade rotfrukterna och lägga ut dem på nätet. I en bloggby finns såväl hövdingar som undersåtar samt ett och annat original och troll som ger sig tillkänna ibland.

Att blogga har något att göra med att skapa ett modernt monument över sig själv och sitt liv. Här byggs inga Forum Romanum, pyramider eller kinesiska murar, men är man intresserad av arkitektur och historia så skriver man om dem. Jag läser mera än vad jag själv plitar ned och skriver för det mesta om det som för tillfället snirklar runt i mitt huvud. Ibland skriver jag ingenting på en hel vecka. Av detta får man dra sina slutsatser.

Och är det något som görs på en blogg, så är det att dra egna slutsatser. Om någon annan har en avvikande åsikt än en själv, så är denna person helt klart dum i huvudet, mindre vetande och borde för sitt eget bästa ge upp sitt bloggande omedelbart. Sedan kan man roa sig med att reta upp sig på vad andra skriver om; kvalitets säkra bloggen så att säga. Man sätter helt enkelt upp egna regler för hur och vad man kan och ska skriva om och därefter upplysa de andra amatörerna om att alla andra sätt utom mitt är helt otänkbara. Tänk så många bra bloggar det skulle finnas om alla bloggare som jag gör - variationen av rågbröd och solnedgångar skulle vara oändlig, men helt klart skulle mitt foto av solens sista strålar vara ett snäpp vackrare än övrigas.

Ett tips för icke-bloggare kan vara att aldrig diskutera någonting småhemligt högt på en buss, en restaurang eller överhuvudtaget ute bland folk, för de mest försynta och timida människorna kan vara bloggare, just i färd med att snappa upp idéer till nya intressanta ämnen att skriva om. Inte sällan kan man läsa något av följande: "Nu ska ni få höra vad som hände mig på affären idag..." följt av "och tror ni inte att den drummeln smällde igen dörren rakt i ansiktet på mig!" varvid affärens namn diskret lagts till i nyckelordsfältet och dessutom delges läsarna en ingående personbeskrivning av den drumlande mannen. Ni kanske varit oroliga någon gång över att "storebror ser er", uttrycket som myntades i George Orwells roman

"1984", där statens invånare hela tiden minutiöst övervakas av olika ministerier, men det ska jag säga er, det scenariot är ingenting mot att ha ett helt land med aktiva bloggare in på livet.

Fast jag önskar verkligen att det hade funnits bloggar även förr i tiden, skrivna av de människor som inte lever idag. En blogg som det skulle ha varit spännande att få ta del av hade säkerligen varit min farbrors, denne man som var fylld med idéer på uppfinningar, roliga historier och ständigt och jämt täljde på någon träbit. Han kunde ha fotat trägubben Holger med tillhörande häst och den automatiska bärrensningsskinnen som var en gammal, ombyggd dammsugare och lagt in detta i Trägubbssnidar- och uppfinnarbloggen. Han kunde också ha filmat resultatet av bärrensningen och lagt ut snuten på de vilt

studsande lingonen i bland en sky av spretigt blåbärsris samt den skock av fnittriga barn som genom att ta betäckning bakom närmsta sten, försökte undkomma de röda kulorna. Några fastrar kunde ha bloggat om när de som unga arbetade på Berns Salonger eller när de hade kondis i Östersund. En annan faster kunde ha haft Sömnadsbloggen och min egen mor Småbrukarbloggen. Tänk vad intressant det hade varit idag - att läsa om hur deras vardag och liv gestaltade sig då. Den muntliga berättartraditionen är på väg att försvinna och istället har den övergått till skrivna ord med bilder i ett världsomspännande nät som alla har tillgång till - om man bara visste vars någonstans man skulle leta.

En blogg idag kan i framtiden bli lika viktig som Forum Romanum eller Cheops pyramider. Det är sånt jag tänker på när jag bloggar. Jag fördrivar inte tiden - jag skapar historia. Och under tiden jag skapar roar jag mig med att fota lite och lägga in bilder på en vacker blomma, en solnedgång eller ett ovanligt lyckat brödbak. Och skulle något blogg troll skriva någon bits kommentar till mig om hur löjlig och intetsägande MIN BLOGG är - skulle jag fort som bara den svara att: Lilla vän, jag bloggar inte - jag bygger monument. Så det så.

**En skön sommar önskar jag er!
Britta Johansson**

